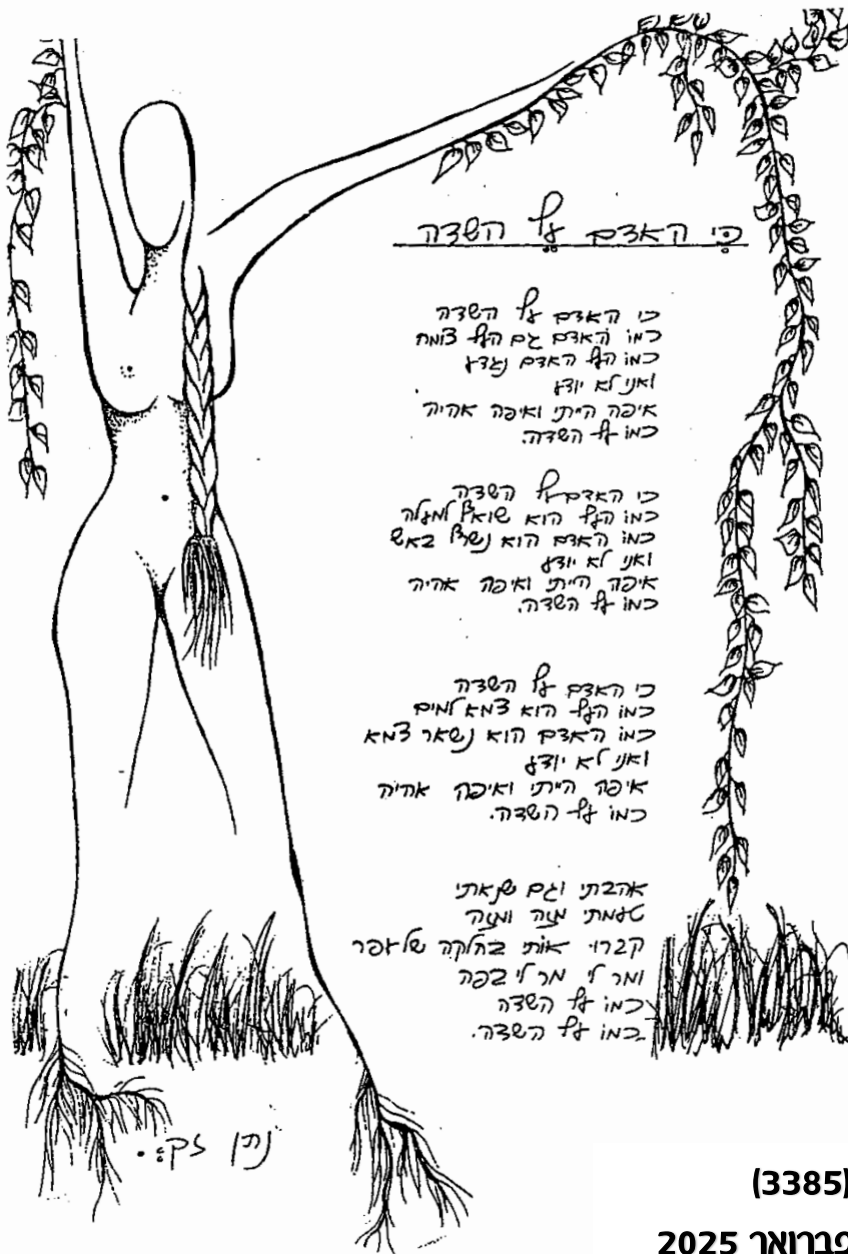

בנין הדקלי

עלון קיבוץ עין דומפרץ 94 שנה להיווסד הקיבוץ

ט"ו
בשבט
תשפ"ה

כ"ה' תשפ"ה

כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה

כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה

כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה

כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה
כ"ה' תשפ"ה

עלון מס 9 (3385)

ט שבט תשפ"ה, 7 פברואר 2025

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

מאמרת

הימים עוברים, החודשים מתחלפים, עוד מעט גם השנים ישתנו, ועדיין ממשלת הכישלון שמה מקלות בגלגלים ומעכבת את שחרורם של חטופינו בידי חמאס. ובאותו הקשר – בעלון מתפרסמת תודה לחברי וחברות עין המפרץ על פעילותם באוהל הקיבוצים בכיכר החטופים, כפי ששלחו מזכ"לי התנועה הקיבוצית ליאור שמחה והגר ראובני, עם תודה אישית לניצן שחף, אשת הקשר.

החג הקרוב והמתקרב, ט"ו בשבט, אינו חג מחגי התורה, אך נחשב בהחלט לחג לאומי המקשר את עם ישראל לאדמת ארץ ישראל. כמנהגנו בכל החגים אנו מפרסמים רקע להיווצרות החג, והפעם מאת מירה הראל, חברת קיבוץ בארות יצחק. מעין פרוזדור לחג. בעלון זה מתפרסם המדור "משולחן הנהלת הקהילה", שמוגש ע"י מנהל הקהילה החדש **שי סט**. יש הרבה מה לקרוא, ובהזדמנות זו, בהצלחה לשי ולהנהלת הקהילה.

מיכל יערי ז"ל (מרגיש משונה לכתוב את התוספת החדשה לשמה...) הלכה לעולמה טרם זמנה. לזכרה אנחנו מפרסמים את ההספדים שנישאו בטקס הפרידה.

משאבי אנוש בקריאה ובקשה לנציגי ציבור **לועדת הכספים ולקרן המילואים**, מוזמנים להצטרף לאתגרים החשובים. ולהשכלה כללית, מתפרסמת כתבה צנועה על תקן 60 שניות על **שיטת פאולה**, אותה יוזמת ומדריכה אסתר דפני כאן אצלינו בעין המפרץ, לתשומת ליבכם; וועדת הבריאות מביאה אינפורמציה על הפעילות המתחדשת באגף הבריאות, כפי שמייצגת אותנו שמרית.

עד כאן ממני, ומכאן המקל עובר אליכם – נאמני קוראי העלון.

חג ט"ו בשבט שמח,

מוכה

המען לט"ו בשבט / שואל בס

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

משולחן הנהלת הקהילה	3-5
ט"ו בשבט	6-7
לזכרה של מיכל יערי ז"ל	8-12
נר זיכרון	13
שיהיה לבריאות	14-15
משולחן מש"א ושיטת פאולה	16
פרידה מתמיר	17
כלבים משוטטים	18
הודעות	19
דףתרבות	20

ברכה כראי מולדת

השקד כבר פורת,

הנרקס עתה רת,

מתעסס תכול חם.

נצא נא, כולנו אל אא

ואל אבא,

כי תה הוא לטבא,

כי תה הוא חים.

תבורכה הימים

השולחות פה לזרע,

אם לשתל ואם לטבא

ממזרח ועד ים.

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלך, חברת מערכת: דפי עציוני.

פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

משולחן הנהלת הקהילה

פרוטוקול אסיפה כללית מספר 2/2025 מתאריך 20.1.25

שם האגודה: קיבוץ עין המפרץ אגש"ח

בע"מ 570001073

כתובת מזיקת של האגודה: קיבוץ עין

המפרץ, ד.ג. אשרת 2521000

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 451

מספר חברי האגודה הנוכחים: 40

ליו"ר האסיפה נבחר: יאיר צור

למזכיר האסיפה נבחר: שי סט

תכנית הקהילה לשנת 2025.

התכנית הוצגה ע"י קורן רביב – מנהל הקהילה:

- הוצג תהליך בניית התכנית, שכלל סדנא למנהלי הפעילויות לבניית תכנית עבודה. במסגרת הסדנא בנו המנהלים יעדים ומשימות לכל ענף.
- הוצגו קווים מנחים לבניית התכנית.
- הוצגו יעדי הקהילה לשנת 2025.
- הוצג דו"ח מקורות ושימושים מרוכז של הקהילה.
- הוצג דו"ח מקורות ושימושים מפורט של הקהילה כולל תכנית השקעות ובצ"מ.

- נשמעה התייחסות של **מושון** בנוגע ליעדי הקהילה הנוגעת לבחינת הסדרי בנים עם צרכים מיוחדים. לדברי מושון, יש החלטות שיש לקיימן ואין לפתוח לדיון השכם וערב.
- נשמעה התייחסות של **אמציה** לגבי יעד של קביעת מנגנון פנסיה עתידי, ועל כך שיש להביא הצעות קונקרטיות לדיון.
- נשמעה התייחסות של **רמי** שיש לקבוע מדדים לביצוע של הקהילה ולבקר אותם, וכן מיקוד הנושא יחסי משק - קהילה.
- נשמעה התייחסות של **אמציה** לפיה הוא מתקשה לקבל את ההגדרה של "שמנת" בהשקעות, הגדרה שגורמת לו לדאגה. הערה נוספת היא לגבי תכנית השקעות של הקהילה, שלדעתו צריכה לבוא לאישור ביחד עם תכנית הקהילה כמקשה אחת. בנוסף קורא להנהלת הקהילה שלא לתת יד להתנהלות סטיכית לפיה המגזר העסקי מעביר לקהילה 5.5 מיליון ₪ בלבד, ויש לדרוש העברה גדולה יותר.
- נשמעה התייחסות של **שלום ב.** שלא ייתכן שהחלטה על פירוט ההשקעות של הקהילה תיעשה "במשאל עם", ויש להביא המלצה עם נימוקים להחלטת הקלפי.
- **שאול ש.** ביקש לציין שהתרשם לטובה שיש שינוי כיוון מסוים בגישה לתקציב, וייתכן והוא לטובה. בנוסף ציין שלדעתו משימות הקהילה שהוצגו שאפתניות מדי, ויש לקבוע להן סדרי עדיפויות. כמו כן מבקש לדעת מה הסכום הכספי הכולל של כספים שמועברים מהעסקים לקהילה.
- הועבר הסבר על ידי **קורן** (בדומה להסבר שניתן באסיפה על תכנית המשק) שבאופן כללי היקף ההעברות בשנת 2025 מהעסק לקהילה הינו בסך 26 מיליון ₪ בקירוב, ולא בסך 5.5 מיליון כפי שנאמר במהלך הדיון.
- נמסר הסבר ע"י **עמרם** לגבי האופן שבו מתנהל הקיבוץ בהקשר ביטוח לאומי. לשיטתו, לא נכון שההתנהלות לגבי ביטוח לאומי תהיה כזו שיש בקיבוץ שני סוגי אוכלוסיות, ויש ליצור אחידות.
- בהמשך לדברי עמרם נמסר הסבר של קורן, בו הוסבר מנגנון ביטוח לאומי וחוסר האחידות המובנה שיש בו.
- נאמרו דברים ע"י **רמי**, שלדעתו מיסי הקהילה גבוהים מידי (נתן כדוגמה את הפרטת ביטוחי הדירות) ויש לשאוף להפחתתם. כמו כן ציין שהקהילה הינו תקציב שאיננו

מתאזן בעצמו, והוא נדרש למימון גבוה מהעסקים כדי להתאזן. לדעתו תקציב ההשקעות של הקהילה אינו מספיק והחלטות לגביו יש לקבל לאחר דיון. בהמשך להתייחסויות שנשמעו הוסכם והוחלט להשאיר ביעדי הקהילה את הסעיפים שלהלן:

- שיוך פירות נכסים.
- קידום קליטה ופיתוח שכונת גן התומר.
- המשך פרויקט שדרוג והפרדת תשתיות.
- סיום ניסוח, הצגה ואישור הסדר 30-40 וחברות מותנית.

יתר הסעיפים שהופיעו ביעדי הקהילה יעלו לסדר היום לחשיבה ודיון בהמשך השנה.

הוחלט: להעביר את הסעיף לאישור הקלפי. חברים המבקשים להגיש הסתייגות לתוכנית נדרשים לעשות זאת עד ליום רביעי 22.1.2025 בערב אל חברי וועדת אסיפה.

בקלפי מיום 27.1.2025 אושרה תכנית הקהילה לשנת 2025. בעד 121 - נגד 23

פרוטוקול הנהלת קהילה מספר 2/2025 מתאריך 27.1.25

נוכחים: רות מרדכי, שרון סיוון, גלית זייד, נעה מילמן, קארין בן אשר (זום), קורן רביב, אורגד פרייזר, אלה שילה, שי סט.

דיון והחלטות:

1. **אישור פרוטוקול 1/2025: הוחלט** - הפרוטוקול אושר.
2. **תיאגוד מחודש מדגה** - בהשתתפות קארין ממך, מנהלת הכספים.
הנושא הוצג ע"י קארין: המדגה בשאיפה לרווחיות, בעיקר לאור הורדת מחירים משמעותית של לקוחות סיטוניים. נעשתה בחינה מקצועית להעברת התחום לרווחיות. אחת המסקנות שנמצאו הייתה שיש לעבור לשיווק ישיר. לצורך כך יש להעביר את הפעילות שכיום נמצאת בקיבוץ לתאגיד נפרד.
הוחלט: להנחות את מורשי החתימה של הקיבוץ לחתימה על מסמכים נדרשים.
3. **סעיף אישי.**
4. **אורווה - בחינת נוספת של המלצת הנהלת קהילה לקראת אסיפה.**
הוצגה מצגת שמתארת את השתלשלות הדיונים וההחלטות בהקשר האורווה כולל באסיפה והתקיים דיון. הדיון התמקד בשלוש אפשרויות עיקריות:
א. סגירה כללית של האורווה
ב. אורווה כתחביב ללא בית ספר.
ג. בחינה של פתיחת בית ספר לרכיבה.
הוחלט: לאור נימוקים שמפורטים להלן, הנהלת קהילה ממליצה על סגירה מוחלטת של המקום והפסקת פעילות סוסים בו. ההמלצה תעבור לאישור האסיפה/קלפי. הנימוקים לסגירת האורווה:
– התנהלות מסכנת של בעלי הסוסים הפרטיים, אשר בעקבותיה נסגר בית הספר לרכיבה.
– אי סדרים בהתנהלות בעלי הסוסים הפרטיים גם לאחר סגירת בית הספר לרכיבה.
– תעריף החזקת סוס בפנסיון שאינו מכסה העלויות – הקהילה מסבסדת את התחביב.
– פוטנציאל חשיפה משמעותית של הקיבוץ לנוגע לשימוש עסקי פרטי בקרקע שאינה מיועדת לכך.
– חשיפה ביטוחית משמעותית – השאלה לא האם יקרה אלא מתי?

– מבנה האורווה מסוכן ואינו בטיחותי – מחכים לחוו"ד של קונסטרוקטור.

5. **אישור נוסח מכתב חובות חברים** - נוהל והפצה לחברים.
- לאור חובות בלתי נתפסים לקיבוץ בהיקף כולל של 1.5 מיליון ₪, התקיימו מספר דיונים בהנהלת קהילה ובצוות אד-הוק שמונה לבדיקת הנושא. בתום בחינת הנושא סוכם כי לא יתאפשרו חובות כאלו בהמשך, והחלטות האסיפה הכללית בנוגע ייושמו כלשונן.
- כמו כן התקבלו ההחלטות המפורטות הבאות על מנת להשיב דברים אל תיקונם:
- א. לא יתאפשר חוב כספי לקיבוץ ללא הסכם חתום עם הקיבוץ להסדרת פרעונו.
 - ב. עפ"י החלטות הקיבוץ על כל חבר להעביר את הכנסותיו/משכורתו אל חשבון הבנק של הקיבוץ. חבר שלא ינהג כך נדרש להעמיד עבור הקיבוץ הרשאה לחיוב חשבון בנק, שתאפשר לגבות מדי חודש את מלוא הוצאותיו בקיבוץ. הוצאות = מים, חשמל, תקשורת, חינוך, מזון, כלבו, מיסי קהילה וכ"ו.
 - ג. חבר שלא ינהג כאמור לעיל יוקפאו רווחים/בונוסים שמגיעים לו עד אשר יסדיר את החוב/הרשאה כאמור.
 - ד. חבר שלא יסדיר את חובו או לא יעמיד עבור הקיבוץ הרשאה כאמור בסעיף ב', תופסק לו האפשרות לרכוש שירותים בקיבוץ בהקפה באמצעות "חיוב בתקציב", וזאת בנוסף להקפאת בונוסים המצוינת בסעיף ג'.
 - ה. בנוסף לסעיפים א-ד, החל מתאריך 1.3.2025 יישא כל חוב שוטף של חבר כלפי הקיבוץ ריבית של 12% לשנה (1% לחודש), וזאת עד להסדרת החוב.
 - ו. לחברים שלהם חובות יימסר מכתב אישי שבו יצוין גובה החוב והדרכים להסדרתו. כמו כן ועל מנת לאפשר להם זמן מספיק של הודעה מראש להסדיר את ענייניהם, תחול החלטה זו רק מתאריך 1.3.2025.
 - ז. חברים שקיים אצלם קושי בתשלום החוב בבת אחת מוזמנים לפנות אל קארן או שי לגיבוש הסדר תשלום אפשרי.

6. **הקמת צוות איתור לבחירת מנהל/ת משאבי אנוש.**
- לקראת סיום קדנציה של מנהלת מש"א הנוכחית, אנו נדרשים להקמת צוות איתור והוצאת קול קורא/מכרז לתפקיד. **הוחלט:**
- א. להוציא קול קורא לתפקיד כמפורט בנוהל בחירת ממלאי תפקידים.
 - ב. להביא לאסיפה/קלפי בחירת צוות איתור שהרכבו כלהלן:
- שי סט- מנהל קהילה, אלה שילה- נציגת הנהלת קהילה, דליה מלר, ירדן שחף, רמי בר זיו- נציגות מהציבור, נציג/ה מקצועי חיצוני.
- בחירת הצוות באסיפה/קלפי תהיה אן-בלוק.

רשם – שי סט

גרעין צבר נעמן

אנחנו מחפשים

משפחות מארחות

לחיילים בודדים מגרעין צבר

במתחם נעמן

לפרטים

אלי אחנו 0528346700

מיכל פרי רון 0508855788

ט"ו בשבט

ט"ו בשבט בעדות ישראל השונות/ מירה הראל, בארות יצחק

טו בשבט אָמנען אינעם חג מחגי התורה, אָדזש וואו נחשב בַּהֲחִלּוּט לַחַג לְאָמֵי הַמִּקְשָׁר בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לְאֶדְמַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל.

אָמנען בַּתּוֹרָה אִין מִזְכָּר בַּמִּפְרָשׁ, חג נְטִיעוּת, אָדזש כָּבֵד בַּפֶּרֶק ב' ב' "בְּרֵאשִׁית" אָנוּ לְמַדִּים מִמַּעֲשֵׂיו שֶׁל הַקִּבְיָה: "וַיִּטַּע ד' אֱלֹקִים גֵּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם" וּמֵאַחֵר יוֹתֵר מִזְכָּרַת מִצְוַת מִפְרָשֶׁת: "וּכְפִי תִבְּאוּ אֶל הָאֶרֶץ-וַיִּנטַעְתֶּם כָּל עֵץ!".

הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהִפְכוּ אֶת טו בַּשֶּׁבֶט לַחַג עִם סְעוּדָה מִיַּחַדָּת הָיוּ מְקוּבָּלֵי צֶפֶת, תַּלְמִידֵי הָאֲרִי הַקָּדוֹשׁ. הֵם תִּקְנוּ מִנֶּהֱגָ לַעֲרֹךְ "סֵדֶר" מִיַּחַד, סָבִיב שְׁלֵחֲנוֹת מְקַשְׁטִים בְּעֶנְפֵי הַדָּסִים, נִרוֹת וְצִמְחֵי בָשָׂם. לְסַעַד בְּעָרֵב זֶה מִזְכָּרַת הָאֶרֶץ בְּלֶבֶד, לֹא בָשָׂר אוֹ דָגִים, לְשֵׁתוֹת 4 כּוֹסוֹת יֵין לָבוֹן כִּנְגַד עוֹנוֹת הַסֵּתוֹ וְהַחֲרֹף ו-2 כּוֹסוֹת יֵין אָדָם כִּנְגַד הָאֵבִיב וְהַקִּיץ: תַּחֲלָה כּוֹס יֵין לָבוֹן, אַחֵר כָּךְ חֲצִי כּוֹס יֵין לָבוֹן שֶׁהוֹסִיפוּ לוֹ חֲצִי כּוֹס יֵין אָדָם, אַחֵר כָּךְ חֲצִי כּוֹס יֵין אָדָם שֶׁהוֹסִיפוּ לוֹ חֲצִי כּוֹס יֵין לָבוֹן וּלְבָסוֹף כּוֹס יֵין אָדָם- וּלְבָרֵךְ וּלְשַׁיר בֵּין לְגִימַת כּוֹס לְכוֹס, שִׁירִים וְזִמְרֵי לְשִׁבְחָהּ שֶׁל תְּנוּבַת הָאֶרֶץ, בְּדִבְקוֹת וּבִכְנוּנָה שְׁלֵמָה. הֵם מְנוּ בְּסְעוּדָתָם, 30 פְּרוֹת הַגְּדָלִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, תַּאֲרוּ אֶת סְגוּלוֹתֶיהֶם לְפִי ה"קִבְלָה", בְּשִׁלּוּשָׁה עוֹלָמוֹת: עוֹלָם הַבְּרִיאָה, עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה וְעוֹלָם הַיְצִירָה, וְאַחֵר שְׁתֵּית הַכּוֹס הַרְבִּיעִית יֵצְאוּ בְּמַחֲלוֹת.

מִשָּׁךְ כָּל זְמַי הַגְּלוּת חָגוּ אֶת טו בַּשֶּׁבֶט בְּצוּרָה שׁוֹנָה בְּכָל אֶרְצוֹת הָעוֹלָם. בְּאִירוּפָּה- ע"י אֲכִילַת "חֲמִישׁוֹסֶר"- 15 פְּרוֹת כִּמְנַן ט"ו = 15 יָמִים רֵאשׁוֹנִים שֶׁל חֲדָשׁ שֶׁבֶט, חֲמִשָּׁה עָשָׂר סוּגֵי פְּרוֹת, כְּמוֹ: תַּפּוּזִים (תַּפּוּזִי נָפוֹ) שְׁקָדִים, צִמּוּקִים, תְּאֵנִים יְבֵשׁוֹת, חֲרוּבִים, זִיתִים וְתַמְרִים, לְחִמְנִיּוֹת מְתוּקוֹת מִקְמַח חֹטָה, אֲפוּיוֹת בְּצוּרָה מִיַּחַדָּת "וְכָל הַמִּרְבָּה לֵאכֹל מִפְּרוֹת א"י- הָרִי זֶה מְשֻׁבָּח!" בְּבֵית הוֹרֵי הָיָה סֵט צִלְחוֹת חֲרִסִּינָה, שֶׁהוּבְאוּ לְאֶרֶץ ע"י סִבְתֵי רִבְקָה בְּרִין ז"ל- עִם צִיּוּרֵי שְׁבַעַת הַמִּינִים עָלֶיהֶן.

בְּאִיזְמִיר הָיוּ נוֹהֲגִים לַעֲרֹךְ אֶת הַשְּׁלַח בְּמִפְּהָ רְקוּמָה מִיַּחַדָּת וְהָיוּ עוֹרְכִים עָלֶיהָ מִכָּל פְּרוֹת הָאֵילָן שִׁיּוּבָאוּ מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל- אִישׁ בְּבִרְכַּת ד' עָלָיו, וְכָל אֶחָד מֵהַמְסַבִּים הָיָה קוֹרֵא בְּתוֹרוֹ לְאַחֵר בְּרִכַּת הַמִּזוֹן, פְּסוּק מִתְּאִים מֵהַתִּנ"ךְ. עַל הַחֹטָה לְמִשָּׁל: "וְחִלָּב חֹטִים יִשְׁבִּיעַ" (תְּהִילִים קמז- פ' ד')- שִׁיְהִי מִזוֹנוֹתָיו בְּרוּחָה; עַל הַגֶּפֶן: "אֲשַׁתְּךָ כִּגְפֹן פֹּרִיָהּ בִּירְכַתִּי בִּיתְךָ"; עַל הַזֵּית: "בְּגִידְךָ כִּשְׁתִּילֵי זֵיתִים סָבִיב שׁוֹלְחֲנֶךָ"; עַל הַתֶּמֶר: "צִדִּיק כְּתִמָּר יִפְרַח"; עַל הָרְמוֹן: "כִּפְלַח הָרְמוֹן רִקְתֶּךָ" וכו'.

בְּבִגְדָד: הָיוּ מִתְכַּוְּנִים לַחַג הַחַל מֵר"ח שֶׁבֶט: אוֹסְפִים פְּרוֹת יְבֵשִׁים הַמְקַבִּילִים לְפְרוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּעֶקֶר תְּאֵנִים, תַּמְרִים, חֲרוּבִים, רִימוֹנִים שְׁקָדִים וְצִמּוּקִים, מִשְׁתַּמְשִׁים בָּהֶם גַּם לְאַפִּית מְגֻדָּנוֹת, בְּשׁוּל וְתִבּוּל בָּשָׂר. בְּלִיל הַחַג הָיוּ מַעֲמִידִים בְּמִרְכָּז הַשְּׁלַח קַעֲרָה מְעֻטָּרַת גִּדְלָה, מְלֵאָה בְּפְרוֹת וּמְגֻדָּנוֹת, וּבֵין מִנָּה לְמִנָּה הָיוּ שָׂרִים אֶת "שִׁירֵי הַמַּעֲלוֹת" בְּמִנְגִּינוֹת מִיַּחַדָּת.

בְּבוּכְרָה, כִּינוּ אֶת "טו בַּשֶּׁבֶט": "חַג אֲכִילַת שְׁבַעַת הַפְּרוֹת", ע"ש שְׁבַעַת הַמִּינִים שֶׁנִּתְבָּרְכָה בָּהֶם א"י. לְשִׁלְחוֹן הַחַג, הָיוּ נוֹהֲגִים לְהִזְמִין אוֹרְחִים וְחֻבְרִים קְרוֹבִים.

בְּמֵרוֹקוֹ- הָיוּ עוֹרְכִים בְּלִיל טו בַּשֶּׁבֶט טָקֵס הַדִּלְקָת אוֹרוֹת בְּבֵית הַכִּנְסָה. בְּתֵם הַהַדְלָקָה, הָיוּ נִכְבְּדֵי הַקְּהֵלָה וְעֹשִׁירֵיהָ, מְזַמְּנִים אֶת כָּל בְּנֵי הַקְּהֵלָה אֲלֵיהֶם, לְסַעַד וּלְשִׁמּוֹן וּלְבָרֵךְ אִישׁ אֶת רַעְהוֹ בְּבִרְכַּת: "שָׁנָה טוֹבָה לְכָל בְּנֵי הָאָדָם וּשְׁנַת בְּרָכָה לְאֵילָנוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל".

בְּסוּרִיָּה, נִהְגוּ "לְמַפֵּר" בְּבֵית הַכִּנְסָה אֶת הַקְּרֵאָת "לְכָל הַמִּרְבָּה בְּמַחִיר! לְאַחֵר הַתַּפְלָה הָיוּ חוֹזְרִים הַבִּיטָה לְסְעוּדַת חַג שֶׁכָּלָה פְּרוֹת.

בְּסִלּוֹנִיקִי, נִהְגוּ לְהַצִּיג בְּפָנֵי אֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה, הַצָּגוֹת מְלוּוֹת שִׁירִים בְּלֵאדִינוֹ, בָּהֶם הוֹפִיעוּ הַשְּׁחָקִנִים מְחוּפָּשִׁים כְּעֻצִּים. כָּל עֵץ שֶׁר אֶת שִׁירָיו אוֹ פֶּסֶק פְּסוּק מִתְּאִים בְּלוּיִי מְקַהֵלָה.

בְּקוֹרְדִּיסְטָאן- נִהְגוּ לֵאכֹל מִסְפֵּר רַב כָּכֵל הָאֶפְשָׁר שֶׁל פְּרוֹת, וּכְמוֹ- כֵּן שׁוֹלְחִים צִלְחוֹת מְעֻטָּרוֹת וּגְדוּשׁוֹת בְּמִבְחָר פְּרוֹת וּמִגְדִּים.

ובפארץ ישראל, בשנת 1890, לפי עצת המחנך זאב יעבץ, יצאו כל תלמידי זכרון יעקב עם שתילים בידיהם ונטעו אותם לאורך רחובות המושבה. מאז הפך טו בשבט לחג הנטיעות בארצנו! והמהדרין חזרו לקיים "סדר טו בשבט".

בכ"ד בטבת תש"ט (25 בינואר 1949) התקיימו בפעם הראשונה הבחירות לכנסת, שבהקמתה נקראה האספה המכוננת. בט"ו בשבט תש"ט (14 בפברואר 1949), ראש השנה לאילנות, התקיימה בירושלים, בבניין הסוכנות היהודית, הישיבה הראשונה של האספה המכוננת. לכבוד האירוע כתב המשורר נתן אלתרמן את שירו "עם כנסת ראשונה":

שוב יהי יום-אביב, יום תמורות ופליאות.
באוויר ישתובב ריח מנתה.
יצירים, בדלגם על גבי שלוליות,
ילכו רעי הפרלמנטה.

הם ישובו, כשגור, ויקשיבו לגאום
(ישיבה מספר-אלף-ואלף-ושבע)...
אחדים יחטפו לרגעים קצת-נמנום,
אחדים סתם יישנו שנת-קבע...

וינאם המרצה על יצוא-הפולים,
או על מס החזקת חתולים-של בית...
(ההסטוריה - גם לה יש שעות של חלון.
לסריגה לתקון גרבים.)

אז מאיזה אשנב-שנפתח איזו דרור
תפנס אל היכל הכנסת,
תרכד קצת על פני פטישו של היו"ר,
וכמעט תהפך את הקסת...

ובעופה זלווה צירים במבט
וידעו: היא צירה-מזמנת
מרוחו העזה של אותו ערב-שבט
בו נולדת, אספה מכוננת.

את לא נצח תחזי באורו של ברק...
לא! גם לך עוד נכונו בעין
ימי-חל ונמנום ופוח-של-סרק,
בלי תזמרת ובלי שנות-אלפים...

עוד יומך, אספה, בשגרה יכרסם,
ויכבר שן לך לוטשים למפרע
הלשכה והנזר
האורבים לערשם

של תקופות ודגלים ואידאה.
אז טובים החלון והפרך הוא טוב,
אם בהם לא ידם אף לרגע,
כמו לב עקשני ועמום, קול התף
שרעם עת הינף הדגל!

שם עתיק לך נתן, על "הכנסת" נקראת.
אך כמו חצוצרת רונית
בך מבקיע (ואל יחשב לך לחטא)...
גם השם הלועז "אספה מכוננת".

יען לא רק לכנסת מקדם אתה בת...
לא רק לה!... מצמרת עד גזע
בך מכה גם סופת הקוננוט-בצרפת
וחולפים בך קרעי-מרסליזם!

אתה יפה כיפות בבנותיו-של-הדרור
הקמות לעולם כאנדרטח.
מן ה"פורים רומנוס" בתוך המצור
עד לכנסת ה"מגנה כרטה".

לו תמיד תזכרי את ימי החזיו
בם נצבת ראשונה מול רואיך!
ומגע השגרה את לחד לא נניס
ונעוריד יוכלו לגיריד!

ובתוכנו וגם בגויים יודע
כי על אף השנים והותק
נעמד בפתחך ללא חלדה
ברק חרבם של משפט וצדק.

ובימי נסיון - יעביר הוא בך זיק
ונצבת את דברך להודיע
ועיניך לישר ולדין-הצדיק,
אבל לא לתשואות היציע!

כך! לא פעם תקומי למלאכת הדור
חשופת מרפקים ככובסת...
...ומאיזה אשנב-שנפתח איזו דרור
אז תבוא אל היכל הכנסת.

ובעופה זלווה צירים במבט
ורבים לא ידעו כי אל-הנה
היא הגיעה ישר מאותו ערב-שבט
שאי-פעם סער מעלינו.

מתוך אתר מכון שיטים

בית עין המפרץ אבל
עם לכתה של חברתנו היקרה

מיכל יערי ז"ל

בתאריך 24.1.2025

כ"ד טבת תשפ"ה

תנחומים למשפחה, אנו כואבים
את כאבכם

יהי זכרה ברוך

לייזר ספד לאיכל

אקדים ואומר שמיכל ואני לא מסכימים עם התפיסה שהאדם הוא עליון, וצריך להשאיר את חותמו גם בפיסת אבן שתתפוס מקום מאות שנים בכוכב הקטן שלנו. לכן, בחרנו שלא להיקבר אלא להתכלות בשריפה, ולהתפזר בים האהוב עלינו. חברים יקרים של מיכל, ואולי גם שלי, קשה בדקות לספר על חיים שלמים. אך רובכם הייתם אי שם נוכחים ושותפים לחיי מיכל. זו נקודת המבט שלי, הלא אובייקטיבית, על מיכל אהובתי ב-46 שנות חיי איתה.

הכדורעף והים הביאו אותי לעין המפרץ. כך פגשתי את מיכל. מיכל ידעה מהר מאוד שאני האחד. לא ביקשתי את ידה, כי אחרי 3 חודשים היא אמרה לי – אני כבר בחרתי, עכשיו אתה צריך להחליט, אבל תצטרך לחכות כמה שנים. למרות שהייתי בן 24 והיא בת 17 היא לימדה אותי מה זאת אהבה טוטאלית, ללא ספק קטן שבקטנים. לכן, רק אחרי 4 שנים, כשמיכל סיימה תיכון וצבא ואחרי שוויתרה על שנת שירות בשבילי, התחתנו.

אני אומר בלב שלם שזכיתי לאהוב ולהיאהב 46 שנים.

חלום חייה של מיכל היה הילדים: שגיב, כרמל ודודן היו אהבת חייה, והיא הייתה מכוונת לתת להם את כל כולה. לכן, לא הסכימה לצאת ללימודים מתקדמים ולא להסבת מקצוע. כל דבר שהיה מתנגש עם הצרכים של הילדים היה יורד מן הפרק. לי היא אפשרה ללמוד. תמיד כשהלכתי לאמן כדורעף, בשעות של הילדים, היא הזכירה לי שאני משקיע את זמן הילדים שלנו בחינוך של ילדים אחרים, אך קיבלה זאת בליט ברירה בגלל שזו הייתה תשוקתי. לאחרונה עם אלמוגי, נכדנו היחיד הקסום, ראיתי כיצד ללא ויכוחים היא מביאה אותו לעשות מה שמתבקש ממנו בנעימות וללא עימות. זה, אמרה לי, למדתי מאמא שלי. שבתות וחגים הוקדשו לטיולים, מחנאות, שחיה בבריכה או שייט ושחיה בים שאהבנו. אף פעם לא להתגלגל בבית מול הטלוויזיה. עשינו זאת לבד, ובעיקר עם חברינו הטובים: מושון, סיגל, רון, גילה, יפעת, ולעיתים עם עוד חברים מהקיבוץ ומחוצה לו. בבגרותם, כה שמחה מיכל לראות את הילדים ממשיכים מסורת זו. שגיב היה אמור להיות עכשיו עם חבריו בטיול בנגב, מזל שמיכל לא ידעה זאת, אחרת הייתה ממשיכה לסבול כדי לא לפגוע לו בטיול. זה היה האופי שלה, **קודם הילדים.**

פרויקט חיים שני שלה היה **מרפאת השיניים**. 40 שנה דאגה לחברים, ונתנה להם ביטחון שהיא תדאג שיהיו להם שיניים בפייהם במשך כל ימי חייהם. הייתה כל כך גאה לראות את החיוכים מלאי השיניים של הוותיקים. מיכל ניהלה את המרפאה. צוות המרפאה היה כמו משפחה. הרופאים אהבו אותה ונשארו שנים רבות.

כשבגרו הילדים ניצלנו כל הזדמנות להיות יחד. פיתחנו וחלקנו תשוקות דומות – קריאה, הצגות, טיולים זוגיים וטיולים עם חברים, בארץ ובעולם. מיכל לא אהבה ספורט, אך לאופניים וסאפ הצלחתי לסחוף אותה, בעיקר בזכות אהבתה לים ולטבע. זיהוי צמחים וציפורים שלימדו אותה יוסף כהן, איש האשכולות, וחני אימה האהובה.

רדפנו כל שנה אחרי פריחות עם הילדים ועם חברינו, כאילו זו פעם ראשונה שרואים: כלניות, חלמוניות, רקפות, צבעונים. רדפנו אחר פריחות האביב, והשקדיות שמאוד אהבה. ראינו שיטפונות, אלה אירועים שבהם מיכל הייתה בעננים.

ב-11 השנים האחרונות הייתה לי משרה נוספת – א. לדאוג לנצח את הסטטיסטיקה; ב. להנעים ככל האפשר את חייה של מיכל. ואכן המשכנו בהכל בקצב אחר, אך באותה התלהבות.

בשנה האחרונה מיכל סבלה מאוד, אך המשיכה להילחם עד הרגע האחרון. יחד עם זאת, עם הניצחון על הסטטיסטיקה, מיכל זכתה באושר רב: ליהנות מאלמוג הנכד הראשון שלנו. זה קשה לקלוט, איך בתקופה האחרונה, אספה כוחות בכל הזדמנות שהיינו עם אלמוג. זה היה ממש פלא. תודה לילדינו האהובים והמשפחה, על האהבה והחיבוק לכל אורך השנים ובתקופה האחרונה. לחברים, לקהילה, למרפאה ולד"ר ענבל המופלאה.

לכם הנוכחים, שבאתם לשמוע על מיכל ולחלוק לה כבוד אחרון, תודה רבה! ליזר, אהובה של מיכל.

כרמל ספדה

בבוקר אתמול, אחרי שאמא נפטרה, הופתעתי שהשמש זרחה. אני, למזלי, לא מכירה עולם שאין בו אמא.

אמא שלי דאגה לי כמו שאף אחד אחר לא דאג לי. כשהייתי חולה היא מיד היתה אומרת – בואי הביתה. היא לא יכלה לשאת את זה שאני לא מרגישה טוב ורחוקה ממנה, היא יכלה להכיל את הכאב שלי רק אם הייתי תחת חסותה, שוכבת על הספה והיא מטפלת ומפנקת אותי. גם כשהייתי בת שלושים היא היתה אומרת – בואי הביתה, ואם לא הייתי באה היא היתה מתקשרת כל יום לבדוק מה מצבי. אין לי ספק שהיא חשבה עלי ודאגה לי כל היום. חלוקת התפקידים הזו לא השתנתה לאורך כל שנות המחלה שלה, ואפילו בחודשים האחרונים.

אפילו ביום ראשון האחרון, כשבאתי לעזור לאבא לקחת אותך למיון, מתוך כל הקושי שלך מה שהיה חשוב לך זה שאבא לא ישכח לשים לי באוטו את התנור שקניתם לנו, ואין לי ספק שאת זו שהזכירה ושלחה אותנו לקנות לנו אותו.

אנחנו היינו כל עולמה של אמא – התפקיד הכי חשוב שהיה לה בחיים והיא מילאה אותו במסירות אין קץ. תמיד התעקשה ללמוד ולדעת את כל השמות של החברים שלנו, איפה כל אחד גר ואיך קוראים לילדים שלו. תמיד שאלה מה שלומם. כשהיתה באה לבקר אותנו תמיד חייכה והתעניינה בכולם, מבחינתה היתה אמא של כולם... כל החברים שלי תמיד אמרו כמה אמא שלי קורנת, חייכנית וחיובית, תמיד התפלאו איך בכלל לא היה אפשר לראות עליה שהיא חולה...

אמא תמיד היתה שלמה עם התפקיד שלה בעולם והאופן שבו ביצעה אותו. בנוסף לגידול שלנו, את העבודה במרפאת השיניים היא עשתה באותה מסירות ומכל הלב. אף פעם לא עיגלה פינות, דאגה לכל האנשים, ובמיוחד למי שאין הרבה אנשים שדאגו לו. ראתה את עצמה כמשרתת ציבור והתנהגה בהתאם.

מעל 10 שנים אמא נלחמה במחלת הסרטן. אמא, זכית וזכינו שתהיי איתנו ב-10 השנים האלה – רקדת בחתונה שלי, בילית עם אבא הרבה כשהוא יצא לפנסיה, כמו שתמיד חלמת, ראית את הנכד שלך אלמוג – כמויות על כמויות של סרטונים שלך איתו שרה, מאכילה, מלבישה, משחקת. אני ראיתי את זה וחשבתי על איך היית עושה את כל זה בשבילנו וכמה אהבה נתת לנו.

את התעקשת להילחם עד הסוף, לנצל כל דקה ולהתעקש להיות נוכחת בשבילנו בלי פשרות ובלי הנחות. תמיד אמרת – אני אעשה הכל ואסבול כמה שצריך כדי להיות כאן איתכם ובשבילכם כמה שיותר זמן.

היחיד שהרשית לעצמך להישען עליו זה אבא. אבא דאג לך וטיפל בך בצורה טוטאלית ומעוררת השראה, ותמיד היית אומרת – אין על אבא בעולם! בתמורה את נתת לו אהבה ללא קץ וללא תנאי. היחד שלכם, האהבה שלכם והסינרגיה המדהימה הזו היו ותמיד יהיו השראה בשבילנו. אנחנו נדאג להמשיך לתת ולהקרין לאבא את האהבה שנתת לנו, והוא ימשיך לדאוג לנו כמו שאת היית רוצה. אני יודעת שתישארי איתי תמיד, ואני אשמע אותך בראש שלי ואגיד – אמא היתה אומרת ככה וככה. אנחנו נספר עליך לאלמוג ולכל מי שיצטרך להכיר אותך ולא יזכה לפגוש אותך. תודה לך אמא שלי על כל מה שנתת לי. אני אוהבת אותך.

כרמל

תמר, אחותה של מיכל, ספדה

מיכלי אחותי האהובה,

אומרים שקשר של אחים הוא אחד הקשרים הארוכים ביותר שיש לאדם בחייו, אם לא הארוך שבהם. אנחנו זכינו ל-60 שנה בהן אנחנו כרוכות זו בזו, קשורות זו לזו ומשפיעות זו על זו. אז איך אהיה פתאום בלעדייך? עדיין אין לי תשובה. התחלנו את חיינו כילדות בקיבוץ עם לינה משותפת. גדלות כל אחת בבית ילדים אחר, נפגשות רק בשעות אחר הצהריים בבית ההורים, ובערב נפרדות שוב, כל אחת לבית הילדים שלה. ובכל זאת, הבית היה בית והמשפחה היתה משפחה. כשהתבגרנו קצת נראה היה שאנחנו שונות מאוד זו מזו, ושכל אחת מאיתנו הולכת בדרך שונה לגמרי. בהמשך היו שנים בהן הקשר בינינו היה מאוד טעון ולא פשוט. אבל אף פעם לא ויתרנו אחת על השניה, אף פעם לא ויתרנו על הקשר.

ודווקא בשנים האחרונות, שנות המחלה הארוכות שלך שבאו במקביל לשנות ההזדקנות של ההורים, התקרבו מאוד אחת לשניה ומצאנו את הקרבה, האהבה והקשר החם. פעם את היית הקצרה, הביקורתית, בעלת הלשון החדה ואני המתונה והסבלנית יותר. בשנים האחרונות, במיוחד סביב הטיפול באמא ובאבא, אני לא פעם גיליתי קוצר רוח, כעס על גורמי טיפול או נציגי הקהילה, ואת זו שגילית את אורך הרוח ואת החמלה והרגעת אותי. במשך השנים גילינו שגם בתחומי העניין אנחנו קרובות הרבה יותר משחשבנו. אהבת הארץ, הטבע והטיולים – זרע שנטמן בנו בבית ההורים – נבט בשתינו, והתחלנו להחליף בינינו חוויות שקשורות לטבע ולטיולים שעשינו. כך, ההתכתבות האחרונה בינינו, רק 10 ימים לפני שנשמת את הנשימה האחרונה, היית בעניין ברווז שראית בבריכות הדגים והצלחת לצלם. חשבת שזה מין מסוים, אני חשבתי שזה מין אחר, ואת חיפשת ושלחת לי תמונה של טדורנה – ברווז יפהפה בצבעי שחור-לבן. עניתי שמאוד נראה לי שאכן זה זה, וסיימתי בשלושה אימוג'י של מחיאות כפיים. וישנם גם הסחלבים שטיפחת. בביקור האחרון שלי אצלך, או אולי אחד לפניו, היית חלשה אבל יצאת איתי למרפסת והראית לי בשמחה וגאווה שכמה סחלבים הוציאו ניצני פריחה. אני בוכה למחשבה שלא תראי את הסחלבים האלה פורחים.

מיכלי, מעל 10 שנים נלחמת בסרטן בגבורה, וגם בשבועות האחרונים האמנת – ואני איתך – שזה עוד שלב במלחמה שלך ושגם אותו תנצחי. כן, היית חלשה, אבל כולנו היינו בטוחים שזו תוצאה של התרופה האחרונה שקיבלת כדי להילחם בסרטן ושזה יחלוף. ידעת שתהיה תקופה קשה, אבל לא את ולא אנחנו חשבנו שיהיה כל כך קשה. אבל את הפנית את מבטך לתקופה שאחרי הקרב הזה. היית מוכנה לעבור עוד תקופה של סבל – והיו כמה וכמה כאלה לאורך שנות המחלה – כדי שבסופה תוכלי להמשיך להיות עם לייזר שלך, שהייתם כאילו מולחמים זה לזה, עם שגיב, כרמל ודונית שלך, שהיו בבת עינך, עם בני ובנות הזוג שלהם, ועם המתנה היקרה מפז שקיבלת לפני קצת יותר משנתיים –

אלמוגי. אכן, המשפחה והנכד הקטן היו משוש חייד. לא מזמן דיברנו וסיפרת לי שנסעתם באותו יום לפלך לבקר את כרמל, אור ואלמוג. שמחתי איתך שהצלחת לגייס לזה כוחות, ואת אמרת לי – תמרי, כשאני איתו אני שוכחת לגמרי שאני חולה.

ואבא. בשנים האחרונות היית בשביל אבא חומה בצורה, משענת אין סופית, את ולייזר. הידיעה שאתם לידו ונכונים לעזור בכל מצוקה שמתעוררת אצלו היתה אחד ממקורות הנחמה הבודדים שלו בתקופה זו. האובדן שלך בשביל אבא הוא אובדן שלא ניתן לתאר במילים.

מיכלי, אני רוצה לומר לך תודה על שעות של חסד שהיו לנו לפני קצת יותר מחודש, כשנסענו יחד עם אבא למיון בנהריה. ניסיתי לשכנע אותך לוותר, להישאר לנוח, ואני אסע עם אבא יחד עם מנישה. כשראיתי שאת לא מוותרת השארנו את מנישה בבית ונסענו שתינו עם אבא. בילינו שם איתו עד הלילה, ובמקום שעות של סיוט קיבלנו שעות של בילוי משותף ושיחות ארוכות. בימים שאחר כך דיברנו על כמה כיף להיות יחד וכמה כוחות זה נותן לשתינו.

מיכלי, למרות שנחלשת בתקופה האחרונה, לא דמיינתי שנהיה היום במעמד הזה. את שידרת, ולי זה היה ברור, שגם על המשוכה הזו את מתגברת. כשנפרדתי ממך בבית החולים ביות שלישי בערב לא עלה בדעתי שלא אדבר איתך יותר, ושבים ישיבי בבוקר כבר לא תהיי איתנו.

נועה, אחייניתה של מיכל, ספדה

למי שלא מכיר אותי – אני נועה, ומיכל היא הדודה שלי. כשהייתי קטנה ממש, וגם קטנה פחות, ביליתי עם מיכל הרבה, בעיקר ברחבי הקיבוץ ובבריכה. כשקבענו בקיבוץ, מיכל הזכירה לי להביא בגד ים, כי מראש ידעה שבטח אשכח. מיכל דאגה לוודא שעליתי על הרכבת, ושדע שהיא מחכה לי עוד לפני שהגעתי לתחנה בעכו כדי שארגיש בטוחה. מיכל לימדה אותי הרבה דברים כמו לקפוץ ראש, לאסוף את הצדפים הכי יפים שיש בחוף הים, לעצור את הנשימה, לאסוף חישוקים מקרקעית הבריכה, לרכוב על אופניים בלי ידיים. יש גם דברים שאני לימדתי אותה, כמו להכין פירה ולזייף שירים בקול גדול.

מיכל היתה הקהל הכי הכי מסור. במשך שעות רבות היא הסכימה לשבת ולראות אותי, בת שנתיים, שלוש, ארבע, חמש ואולי גם קצת שש רוקדת לצלילי מוזיקה. היא היתה הקהל הכי טוב שתוכלו למצוא. כשהייתי מגיעה לקיבוץ היה לנו טקס סודי שלנו: היא היתה שואלת – נושי, מה את רוצה לשתות? ואני הייתי אומרת – מים קפואים ברמות. באחריות אלה המים הכי טעימים בעולם. דודה מיכל שלי, תחסרי לי מאוד ואתגעגע אליך. אני מקווה שאת כבר לא סובלת, שיש לך חופש ושקט ושאת בטוב.

אוהבת אותך מאוד מאוד, נועה.

דברים לזכרה של מיכל ז"ל – סיגל בן-ארוש

באוגוסט 1961 נולדה מיכל לבית אילן, בת בכורה לחני ולגדי. חודש אוגוסט הוא מוטיב חוזר במשפחת אילן, ולא מעט אירועים מתרחשים בחודש זה. בבית התינוקות באותם הזמנים היו עושים אמבטיות שמש – מוציאים את הילדים ומשכיבים אותם על מחצלת בחוץ, כדי שישפגו ויטמין D החיוני לבניית העצמות.

בפעוטון היינו חמש בנות, ובזכות המטפלת שלנו שָׁנָקָה – זכינו לכינוי "השָׁנָקוֹת". היינו מאוד מפונקות. בהשכבות הערב היינו משגעות אותה: שנקא היתה מכסה אחת מאיתנו, וכשהיתה עוברת לבאה בתור הראשונה כבר זרקה את השמיכה מעליה וביקשה ממנה לכסותה שוב. כך עברה שנקא מאחת לשניה בסבלנות מרובה עד שהתרצנו, והטקס נגמר בשינה ערבה. לשנקא היה סינר לבן, ולכולנו תפרו סינרים כאלה. כל אם רקמה על הסינר של בתה, וכך היינו מסתובבות כל היום עם הסינרים, בדיוק כמו שנקא.

כשעברנו לגן ציפ היינו הקטנות, והגדולים הקניטו אותנו שבגללנו הם נשארו שנה נוספת בגן. לא התייחסנו אליהם, וכך עברו עלינו השנים בגן עד שפרצה מלחמת ששת הימים. היינו בנות שש, ומיכל

ואני רכבנו על תלת אופן כשהתחילה אזעקה והיה צריך להיכנס למקלט. חיפשו אותנו בכל הקיבוץ, וכשמצאו מיד הכניסו אותנו למקלט התת קרקעי שהיה ליד גן רימון של היום. במקלט היו לנו מיטות קומתיים מקרשים, בהן ישנו בלילה ובמנוחת הצהריים.

בשנות השישים, כשהיינו ילדים, היתה לינה משותפת, ובשבתות סבא של מיכל, צבי, היה מכין לנו בכל בוקר לחם מטוגן טעים ומספר סיפורים מצחיקים. מיכל אהבה מאוד את טיולי הלילה בקיץ, לבושים בפיג'מות, ואת הסיפורים שהקריא לנו בהמשכים לפני השינה. מיכל ואני היינו שותפות לחדר, וצברנו כל מיני חוויות עליהן דיברנו כל הזמן. גם בבגרותנו היינו נזכרות בכל מיני סיטואציות מצחיקות.

בבית הספר שבקיבוץ למדנו עד כיתה ו', ובספטמבר 1973 עלינו לכיתה ז' במוסד נעמן. מלחמת יום כיפור שפרצה באוקטובר רוקנה את הקיבוץ מרוב הגברים, ולכן עזרנו בענפי המשק השונים. אותנו, הבנות, צירפו לצוותי החינוך בבתי הילדים והגנים. למען האמת היינו מבסוטים מההאפלה שהטילו על היישובים בשעות החשיכה, כך יכולנו לרקוד סלואו צמוד לאורה הקלוש של מנורה צבועה בכחול.

בסוף כיתה י"א פגשה מיכל את לייזר, שהגיע כמאמן כדורעף להיכל הספורט "נעמן". האהבה פרחת, ומיכל יצאה לשירות צבאי כמ"כית במחנה 80. מכיוון שלייזר גר בכרכור באותה העת הלך הקשר והתהדק, עד שבאו בברית הנישואים באוגוסט 1981 (שוב אוגוסט!). מיכל יצאה ללמוד סייעות שיניים ושיננית, וכשסיימה התחילה לעבוד במרפאת השיניים בקיבוץ. בהמשך החליפה את אילנה הנדלר בניהול המרפאה, ועשתה זאת במקצועיות ובמסירות רבה במשך 40 שנה.

בסוף שנת 1986 נולד שגיב, בנם הבכור של מיכל ולייזר. זכורה לי עגלת תינוקות משודרגת שבה חני היתה לוקחת את הנכד לסיבוב צהריים, לשאוף אוויר צח, לספוג קצת שמש ולראות את עלי העץ זעים ברוח. בתחילת 1989 נולדה כרמל והמשפחה התרחבה, כמו גם החיוך על פניה של מיכל – הנה אני כבר אמא לשנים. באוגוסט 1995 (פעם שלישית אוגוסט במשפחת יערי) נולד דותן – והשמחה היתה גדולה.

בשנת 1991 עברו מיכל ולייזר לבית הקבע שלהם בשכונה שכונתה "המזרחית" משום שהיתה כזו – הכי מזרחית בקיבוץ. מיכל ולייזר בנו קן מלא חום בביתם החדש. בכל שעה בה היית נכנסת התקבלת במאור פנים. גם אנחנו וגם גילה ורון עברנו לגור בבית הסמוך. הילדים שלנו הם בני אותם הגילאים, וכך נוצרה "השכונה" – חבורה מגובשת ופעילה. יצאנו יחד לטיולי דורות, חרשנו את הארץ לאורכה ולרוחבה, עשינו מדורות, פיתות, נקניקיות, ומלא מפגשים ספונטניים על הדשא או על המרפסת, בדרכך כלל זו של מיכל ולייזר.

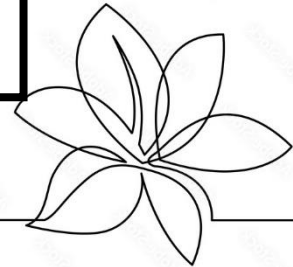
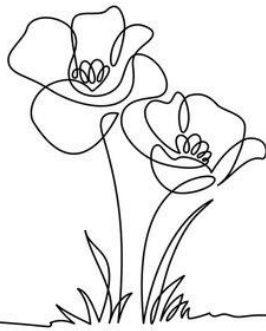
השנים חלפו, הילדים בגרו, וכך גם אנחנו. מיכל ולייזר הצטרפו אלי ואל מושון לטיולי שישי לגיל "השלישי" – יותר נסיעות ופחות הליכות. אלן ואופיר הצטרפו גם הם, וכך היינו נוסעים באוטו באווירה טובה, מטיילים בין מעיינות, רואים נופים, ונהנים מיפי הטבע והפרחים. מיכל מאוד אהבה את היציאות האלה, והרבתה לציין שתמיד נעים לה בחברתנו והיא כל כך נהנית מהקלילות שאפיינה את המפגשים בינינו. הרבנו לצחוק ולהתבדח, והכל באהבה כנה ובחמימות הלב. מיכל גם מאוד אהבה את הים, וניצלה כל הזדמנות להיכנס למים או אפילו לשבת על החוף בימים קרים.

במאי 2021 התחתנה כרמל עם אור, ולא היתה מאושרת ממך. היית כל כך יפה וקורנת. לפני שנתיים נולד אלמוג – הנכד הראשון של מיכל ולייזר, בנם של כרמל ואור. אלמוג מילא את כל עולמה של מיכל. הילד היפה והכל כך מתוק הפך לשיחת היום בפיה של מיכל. הצעד הראשון, המילה הראשונה, אלמוג שר, אלמוג קורא לך סבתא.

מיכלי שלנו, הלכת מאיתנו מוקדם, מוקדם מדי. הלב כואב מרוב עצב. אני רוצה להודות לך על שנים של חברות אמת, גיבוי כשצריך ותמיכה ללא סייג. היית לי כאחות. עכשיו יחסר לנו החיבוק שלך, הפירגון והמילה הטובה שתמיד ידעת לתת. את חסרה לנו, ואנחנו כבר מתגעגעים. אוהבים אותך המון, סיגל.

בית עין המפרץ אבל
עם לכתו של חברנו היקר
אברהם לוינזון ז"ל

בתאריך 5.2.2025
ז' שבט תשפ"ה
תנחומים למשפחה, שלא תדעו עוד צער
יהי זכרו ברוך

פברואר - נר זיכרון

נפטרה 11.2.2001	איסמן איטה	נפטר 19.2.1961	קלרפלד אשר (זיגו)
נפטר 22.2.2001	שק חיים	נפטר 27.2.1961	פורטר יהושע (הוליס')
נפטרה 5.2.2002	בוסתן רחל	נפטר 19.2.1981	ולד נפתלי
נפטר 17.2.2007	דפני נתן	נפטר 19.2.1982	הולצמן מנדל
נפטר 13.2.2008	דרזדנר משה	נפטר 20.2.1984	אשכול פנחס
נפטר 26.2.2009	קראוסהר גיורא	נפטר 3.2.1986	נשקס אליעזר
נפטרה 4.2.2014	עומר רבקה	נפטרה 24.2.1986	קולבובסקי חנה
נפטרה 21.2.2014	אורפי נורית	נפטר 2.2.1988	אמיצי בן-ציון
נפטרה 1.2.2018	רץ שלומית	נפטרה 10.2.1989	עמידן מרים
נספה 4.2.2018	רוטמן אילן	נספה 25.2.1989	אורי יעקב ברמן בננו
נפטרה 8.2.2021	חיטין נורית	נפטרה 9.2.1992	כהן הנקה
נפטר 17.2.2021	אטד שמואל	נפטרה 25.2.1992	וונג אוה (חוה)
נפטרה 26.2.2021	שילה חנה	נפטרה 5.2.1993	לבבי הדסה
נפטר 8.2.2023	קלין גיורא	נפטר 7.2.1993	אשל אברהם
נפטר 4.2.2024	סלע חגי	נפטר 16.2.1994	גפן מנשה
נפטר 13.2.2024	מולד איל	נפטר 3.2.1995	טוכמן הוגו
נפטר 15.2.2024	גיא מתי	נפטר 4.2.1998	רץ מנס
נפטר 5.2.2025	לוינזון אברהם	נפטר 14.2.2000	ברזילי אלימלך

יהי זכרו ברוך

שיהיה לבריאות! / שמריה

חברים יקרים,

שנת 2025 שהחלה אך לפני חודש הביאה עמה אנרגיות של התחדשות ועשייה באגף

הבריאות ואשמח לשתף אותכם במתרחש :

ראשית, הסדר הסייעוד עליו הצבעתם בהמוניכם בסוף שנת 2024 יוצא סוף סוף לדרך, לאחר עבודה מרובה של איסוף נתונים ודיוק של כל הפרטים הקטנים. אתם וודאי תמהים על אורכו של תהליך זה, וגם לי לרגעים מרגיש כמעט כמו היריון ולידה (אולי רק בלי הצירים 😊), אך בעיני אורכו מייצג את המורכבות והחשיבות של הובלת החלטות הנוגעות לבני הגיל השלישי בקיבוץ מתחדש. אני רואה ממש שליחות במשימה זו, להמשיך ולדאוג לוותיקי הקיבוץ שיוכלו להזדקן בכבוד, ולאפשר לקהילה שלנו ולילדיהם להעניק להם זאת. שמחה מאוד על אורך הרוח ועל שיתוף הפעולה שלכם בתהליך זה ועל האמון שאתם נותנים בנו, על אף הקושי המובן במפגש עם שינויים. לאורך השנה הקרובה אנו נמשיך ונעקוב אחרי היישום של הסדר זה והשפעותיו על הקהילה שלנו ונשתף אתכם במסקנות.

בביתנו נערכו שינויים בכוח האדם - כידוע לכם לפני כחודשיים נכנסה **נטע** לתפקיד ניהול ביתנו, והיא עושה חייל בעבודתה!! **טלי** סיימה לאחרונה את עבודתה בביתנו, לאחר שנים רבות ומשמעותיות כמנהלת הבית. סיום עבודתה של טלי מהווה שלב בתהליך ארוך שהתפרס על פני כשנתיים וחצי, שכלל סקר שביעות רצון פנימי, בקרה חיצונית ושינוי מבנה ארגוני. התהליך נעשה בשיתוף פעולה עם טלי וצוות ביתנו, ולווה על ידי מינהלת הבריאות ומנהלי הקיבוץ. כמו כן הממצאים שעלו בשלבים השונים שוקפו להנהלת הקהילה ולכם חברים לאורך כל הדרך. כפי שאתם וודאי משערים, תהליכים כאלה מביאים עמם התמודדויות רבות ומורכבות עבור טלי וצוות ביתנו, וגם עבורי בתפקידי כמנהלת אגף הבריאות. עם זאת הם מחייבים אותנו כבעלי תפקידים ונותני שרות עבור הקהילה.

ברצוני להביע את הערכתי הרבה לטלי על עבודתה המסורה, על טוב ליבה והחיבור המיוחד שלה לבני הגיל השלישי, שאפשרו לה לעבוד בתפקיד כה משמעותי בקהילה שלנו בתקופות מאתגרות במיוחד - הקורונה ושנת המלחמה - ואפשרו לקהילה לשמר קיומו של בית משפחתי לוותיקי הקיבוץ. אני מאחלת לך טלי הצלחה רבה בהמשך בכל נתיב בו תבחרי לצעוד. אין לי ספק כי תשפיעי טוב בכל אשר תלכי.

כפי ששיתפתי בעבר, עמלתי בחודשים האחרונים על עדכון תהליך הפנייה ומימוש זכאות השתתפות הקיבוץ בטיפולים רגשיים עבור חברי קיבוץ וילדיהם. תהליך זה כלל העברת כל הנתונים משנת 2008 ועד היום למחשב, באופן שיאפשר בקלות יחסית לבדוק עבורכם את הזכאות שלכם, ולרכז את המידע בצורה מדויקת ונוחה. אנו נפרסם בימים אלה קול קורא לרכז/ת ועדת יעוץ שיקבל עליו להמשיך ולרכז את המידע ולספק את השירות לחברי הקיבוץ, בליווי שלי כמנהלת האגף.

עוד נושא שחשוב לשתף בו הוא נוהל סבסוד טיפולים אורתודנטיים לחברי קיבוץ. זהו אינו נוהל חדש ומרפאת השיניים יישמה אותו, אך לא פורסם באופן פורמלי. אני רואה חשיבות רבה בפרסום הזכאויות שלכם בצורה בהירה בכדי להנגיש ולהקל עליכם את המימוש שלהן, וכך גם בעניין זה. יחד עם **אתי רז**, מנהלת מרפאת השיניים בהרמוניה, יצרנו נוהל ברור עבורכם, שיצורף בהמשך לדבריי.

ולסיום, עוד תודות לכל הצוות הנהדר שלי - רכזי הועדות והצוותים וחברי המינהלת. בזכותכם אנו מצליחים לתמוך בקהילה שלנו בתחום הבריאות והרווחה ולתת שירות מגוון ומותאם לצרכיהם השונים של החברים, ברוחב לב ובחיוך! ואתם חברים יקרים - מוזמנים תמיד לפנות, לשאול, לבקש ולהתעניין וגם להתלונן (זו לא מילה גסה! 😊).

נוהל השתתפות בטיפול אורתודנטי

- מטרתו של מסמך זה להסדיר את ההתנהלות הקיימת היום בעין המפרץ בנוגע להשתתפות הקיבוץ בטיפולים אורתודנטיים, על מנת להקל על החברים לפנות ולממש את זכאותם.
1. הזכאים להשתתפות בעלות טיפול אורתודנטי הם חברי קיבוץ ובנים של חברים.
 2. על הפונה להיבדק במרפאת השיניים בהרמוניה ולקבל המלצה כתובה לפנות לאורתודנט מומחה מרופא השיניים.
 3. הפונה יפנה לאורתודנט מומחה ויקבל הצעת מחיר ומכתב, אשר מציין כי הטיפול המומלץ לביצוע הינו על רקע בעיה מבנית ולא בשל צורך אסתטי.
 4. הפונה יעביר את ההמלצות והצעת המחיר למנהלת הבריאות, ויקבל אישור עקרוני להשתתפות הקיבוץ.
 5. לאחר סיום הטיפול יעביר הפונה קבלות למנהלת הקיבוץ ויוכל לקבל השתתפות בגובה 80% מעלות, הטיפול ועד לגובה 6,000 ₪.

לידיעתכם!!! לקוחות כללית מושלם זהב נהנים מ-25% הנחה עבור טיפולים אורתודנטיים לילדים עד גיל 18 במרפאות "כללית סמייל", ולקוחות כללית מושלם פלטינום נהנים **מהנחה הרבה יותר גבוהה**: 60% הנחה לילדים עד גיל 18, 50% הנחה למבוגרים מגיל 18 ואילך.

בברכת בריאות,

שמרית שלף, מנהלת אגף בריאות ורווחה
אתי רז, מנהלת מרפאת שיניים הרמוניה

חדש בהרמוניה

מרכז הרמוניה מתרגש לשיתוף על הצטרפותה של ד"ר יוליה גורסקי, מומחית ברפואת כאב!

ד"ר גורסקי מביאה עימה ניסיון עשיר וגישה הוליסטית לטיפול בכאב, המשלבת:

- ראייה כוללת של גוף ונפש
 - שיטות טיפול מתקדמות ומסורתיות
 - התאמה אישית של תכניות טיפול
- כמומחית ברפואת משפחה ורפואת כאב, ד"ר גורסקי מחויבת לשיפור איכות חייכם ולהעצמתכם בניהול הכאב.

סובלים מכאב ממושך ללא שיפור? זו ההזדמנות שלכם לעצור ולקבל אבחון מקיף עם הסתכלות מערכתית. חשוב לציין: הטיפול מוכר להחזר במסגרת ביטוחים פרטיים כיעוץ מומחים.

אל תתנו לכאב להגביל אתכם!

ד"ר גורסקי תגיע למרכז הרמוניה בימי

שלישי בין השעות 14:00 - 18:00

לפרטים נוספים, ניתן להתקשר למרכז:

04-9852313

דרושים/ות 2 נציגי ציבור לקרן מילואים

דרישות התפקיד

1. ידע וניסיון בתחומי כלכלה וכספים- יתרון
2. יכולת עבודה בצוות.
3. פנויה/ה להשתתפות בישיבות.
4. דיסקרטיות.

אופן הבחירה: אסיפת קיבוץ

קו"ח והצעות יש להפנות למשאבי אנוש
במייל masha@ein.co.il עד לתאריך
10.2.25

דרושים/ות 2 נציגי ציבור לועדת כספים

דרישות התפקיד

1. ידע וניסיון בתחומי כלכלה וכספים- חובה
2. יכולת עבודה בצוות.
3. פנויה/ה להשתתפות בישיבות.
4. דיסקרטיות.

אופן הבחירה: הנהלה כלכלית

קו"ח והצעות יש להפנות למשאבי אנוש
במייל masha@ein.co.il עד לתאריך
10.2.25

שיטת פאולה / מוכה

כבר כמה שנים מפעילה אסתר דפני חוג הנושא את השם "שיטת פאולה". מי זאת פאולה, שהמציאה שיטת ריפוי ייחודית? למי זה עוזר? לאיזו תוצאה מגיעים? אז הינה 60 שניות על שיטת פאולה, כפי שסיפרה אסתר:

מהי שיטת פאולה? "שיטת פאולה – התעמלות השרירים הטבעתיים – היא שיטה מיוחדת שמבוססת על היכולת הטבעית של הגוף לרפא את עצמו ללא מאמץ. השרירים הטבעתיים שנמצאים סביב הפתחים בגוף פועלים כמערכת אחת ביחסי גומלין לכל מערכות הגוף. התרגול הוא כיווץ-שחרור, פתיחה-סגירה."

איך פאולה פיתחה את שיטתה? "פאולה גרבורג, ממציאת השיטה, סבלה מכאבי גב קשים שכמעט והביאו אותה לכיסא גלגלים. כשהיתה נערה בגרמניה למדה פיתוח קול. כשתרגלה תרגילים לפיתוח קול מצבה השתפר. כך הבינה פאולה שהתרגילים משפיעים על כל הגוף." **למי השיטה טובה ותורמת?** "השיטה מתאימה לכל אחד, ויכולה לעזור בבעיות במערכת הנשימה, בעיות אורטופדיות, מערכת העיכול והשתן, הריון ולידה, כאבי ראש, שיקום לאחר ניתוחים ועוד."

איך את הגעת לשיטה הזו? "אני הגעתי לשיטה לאחר שסבלתי מאוד מצוואר תפוס."

הלכתי לטיפול בשיטה, וגיליתי את ההשפעה של התרגיל על כל הגוף. אז הלכתי ללמוד אצל נועה אילת בגניגר. יש לי ניסיון בעזרה לנשים בהריון, בלידה ולאחר הלידה, וכן בטיפול בבעיות גב, מערכת העיכול והשתן. מזמינה להתנסות!"

לסיום – חברות וחברים, תושבות ותושבים – מוזמנים להתנסות ולהצטרף לחוג הקבוע שפועל בכל יום ראשון בשעות 18:00-19:00 באולם/צריף של הרמוניה.

שיר פרידה מתמיד שחקי, בהערכה רבה מצוות החינוך עין המפרץ

תמיד יקר

נכנסנו לתפקיד באותו הזמן, ועם חיוך
אתה מנהל הקהילה, אנחנו לחינוך.
בנינו קשר ואמון גם אם לקח קצת זמן
מהר מאוד הבנו שאתה איתנו כאן.
המציאות הביאה הפתעות מגוונות,
ימים הזויים של קורונה, מסיכות וגם כפפות
בדיקות באצטדיון, סגרים מגוונים,
וכולנו מענה קהילתי מתכננים.

כשכל זה נגמר חזרנו לשגרה ברוכה
הילדים הגיעו שוב כל בוקר בשמחה.
שיחות תקציב, ישיבות כבדות, אנחנו מתענים
ובקולך הרם שאלת, עומדים פה בתקנים?
צחקנו שוב מהדוגמא, שבכל הזדמנות עלתה
הסיפורים שלך על רפת, עגלים והמלטה.

עבדנו יחד והפכת לשותף אמת
הרגשנו מסירות ושאיפת לך באמת,
בשיתוף עם דוידוביץ', ראש המועצה
שקל עליו שקל עלינו - כי ככה הוא רצה,
דשא סינטיי בחצר רימון נפרס מצד לצד,
לכל גן במערכת יש היום 'חתכת' ממ"ד,
גדר גבוהה כחולה של עיר את הגנים תחמה
ולא דמיינו אז בכלל שבדרך מלחמה

כיושב ראש צח"י ומנהל הקהילה,
דאגת לנו כמערכת כבר מההתחלה.
הצעת להביא שקי חול לכל גן
והותקנו חלונות ברזל, עבה ומשורין.
לכיתות ז' ח' מאופק בבנה פה בית חם
הדשאים, המיני, חדר אוכל - התמלאו כולם.
עסקת בסטטיסטיקה, ניסית לנו להסביר
שהסיכוי שטיל יפול פה קלוש ולא סביר,
אך מהר מאוד מצאנו את כולנו המומים
משפע אזהרות, יירוטים וגם טילים.

כלום עדין לא נגמר ואנחנו כאילו בשגרה
אך התכנסנו כאן הערב כל החבורה
לאחל ולהודות על שנים משותפות
שהיו מאתגרות ובהחלט גם מעייפות.
תודה על מסירות, נתינה ונוכחות
על תרומה למערכת, לביטחון לבטיחות,
אין ספק שיחד שמרנו על איכות.

בראות איתנה, והמון ימים שמחים,
אופטימיות בשפע וים של חיוכים.
בכל מעשי ידיך, שתפגוש בהצלחה
אושר עם רווית, הילדים המשפחה,
המון טיולים בארץ שאתה כל כך אוהב
ואם במקרה אתה נמצא פה בסביבה
קפוצ' אלינו לביקור - תתקבל באהבה

תודה

לכבוד חברי וחברות עין המפרץ,
התנועה הקיבוצית פועלת מתחילת המלחמה
במאבק להשבתם של כל החטופים והחטופות
לבתייהם. בין יתר הפעולות בהן אנו נוקטים,
הקמנו אוהל בכיכר החטופים המשמש
להסברה, הדרכה וזעקה - להשיב את כולם
הביתה עכשיו. האוהל מופעל בהתנדבות על
ידי חברות וחברי הקיבוצים מכל חברי הארץ.
ברצוננו להודות לכם מעומק הלב על
תרומתכם לאחזקת האוהל ותפעולו. חברות
וחברי קיבוצכם מגיעים בכל שבוע, משך
חודשים רבים, בכל מזג אוויר ובכל תנאי,
לעמוד על המשמר, מבלי לפספס ולו משמרת
אחת. אשת הקשר מטעמכם, ניצן שחקי, ראויה
לכל הוקרת תודה, כמו כל המצטרפים
לפעילות זו.

בברכת חברים -
ליאור שמחה - מזכ"ל התנועה הקיבוצית
הגר ראובני - מנכ"לית התנועה הקיבוצית

ריענון הנחיות המחלקה הווטרינרית בנושא כלבים

משוטטים/משוחררים

על פי חוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ה 2002 - המחזיק בכלב לא יאפשר את יציאתו מתחומי חצרו, אלא אם כן הכלב מוחזק בידי אדם המסוגל לשלוט בו. אורך הרצועה באמצעותה מוחזק כלב מחוץ לחצרים לא יעלה על 5 מטרים ובלבד שאורכה וטיבה יאפשרו למי שמחזיק בכלב לשלוט בו בכל רגע, ולמנוע מהכלב להשתחרר ממנה או לפגוע באחרים.

כלבים משוטטים – דיווח על כלבים משוטטים יש להעביר למוקד המועצה 3109* (מטלפון נייד), המוקדן מעביר את הפנייה ללכודת הכלבים ישירות ומעדין את הוטרינר להמשך מעקב. מידי שבוע, מתבצעים סיורים יזומים של לוכד /פקח הכלבים ביישובים לפי תכנית שבועית. ניתן לתגבר את עבודת הלכוד /פקח ביישוב בתיאום מראש עם הוטרינר הרשות. כמו כן, ישנו פקח שתפקידו לתעד כלבים משוטטים ומתן דוחות ללא לכידת הכלב אולם, במקרים מסוימים לוכד אף הוא כלבים ומעבירם למכלאה הרשותית.

בשנה הנוכחית המועצה החלה במתן **קנסות מנהליים** לכל הנוגע בנושא כלבים, להלן הקנסות-

- כלב ללא רישיון/לא מחוסן 1500 ₪
- כלב משוטט 500 ₪
- אחזקת כלב מסוכן שלא על פי חוק 5000 ₪

מקרים של נשיכה – על האדם הננשך לגשת לקבל טיפול רפואי. לאחר מכן יופנה על ידי הרופא למשרד הבריאות נפת גליל מערבי בעכו ולהגיש תלונה. משרד הבריאות מיידע את הוטרינר הרשותי שבאחריותו לוודא שהכלב ילקח להסגר או יהיה בהסגר ביתי בהתאם למצב החיסוני שלו.

טיפול בפניות – עפ"י אמנת השירות של המחלקה הטיפול בפניות יהיה במקרים דחופים עד 8 שעות ובמקרים אחרים עד 24 שעות.

- כל קריאה שתפתח במוקד, יופעל שיקול דעת אם נדרש טיפול מיידי.
- פנייה דחופה תטופל מיידיית מרגע קבלת הפנייה במקרים של-
 - נשיכה של כלב משוטט שלא ידוע בעליו.
 - הימצאות כלב משוטט בתוך מוסד חינוכי.
- פנייה שאינה דחופה תטופל עד 24 שעות מקבלת הפנייה.

פניות בנושא חיסונים:

ביצוע של חיסונים ע"י וטרינר המועצה בזמן קבלת קהל פעמיים בשבוע:

- בימי ראשון משעה 9:00 עד 12:00 בכלביית יסעור
- בימי שלישי משעה 16:30 עד 17:30 בבניין המועצה
- ביצוע של חיסונים ביישובי המועצה מתבצע בכל יישוב פעם בשנה בתיאום עם ועד היישוב, פרסום לתושבים באחריות וועד היישוב.

בברכה,
ד"ר שי גולדן
וטרינר הרשות

מוסך יעקוב בסל - עין המפרץ
מטפל בכל סוגי הרכב

פלאפון יעקוב - 050-545-1524, פלאפון משרדי - 054-744-3872
ועכשיו גם התחדשנו עם טלפון קווי - 04-9852678

לתשומת ליבכם:

מספר הנייד החדש שלי
לפניות בנושא מיצוי
זכויות:
מיכל – 055-5644369

ברכות חמות למצטרפת החדשה לצה"ל

יובל גיא

מאחלים לך שירות מעניין ומהנה
בחיל המודיעין
צאי לשלום וחזרי בשלום
זכרי - מחכים לך בבית.

באהבה,
רוית- המקשרת, המשפחה
וכל בית עין המפרץ

הצגות בסבבא

בחודש מרץ נציין את חודש האישה הבינלאומי בתיאטראות

בקריית-מוצקין:
ביום שלישי 11.3 – ההצגה "לילה
ברומא". מחיר הכרטיס - 65 ₪
ביום שישי 7.3 – פאנל נשים. המחיר
– 75 ₪.
וביום רביעי 12.3 – המופע "בנות".
מחיר הכרטיס – 99 ₪.

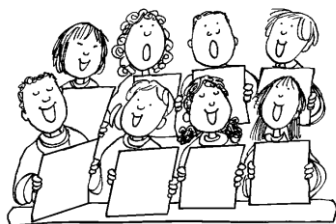
כל ההצגות והמופעים בשעה 11.00
בבוקר * ההרשמה בווטסאפ של
עיריית דקל – 052-3967085.

בקריית-חיים:

ביום ראשון 9.3 – ההצגה "התשמע
קולי". מחיר הכרטיס – 85 ₪, כולל
קפה ומאפה.

הופעה של חבורת הזמר מטה אשר בביתנו

ההופעה תתקיים ביום ראשון 9.2 בשעה 17:00,
נשמח מאוד שתצטרפו אלינו!
דיירי וצוות ביתנו

דפתריות

ט"ו בשבט

השנה נציין את ט"ו בשבט בשבת ה-22/02
ניפגש ב10:00 בגן הזיתים, ליד מגרש מתקני הכושר של עידן לבוקר של פיקניק בטבע.
יהיה מרק, בצק וטאבון להכנת פיתות ויצירות בטבע.
מוזמנים להביא איתכם מחצלות ונשנושים.

* ולפני הכל, נחזור למסורת ונשתול צמחי בר ארץ ישראלים! *

אנחנו מחפשות מתנדבים להפעלת הטאבון, הכנת המרק וארגון המקום.

קבלת שבת בכיכר החטופים

ביום שישי, 21/02, תתקיים בשעות 14:00-16:00 קבלת שבת בכיכר החטופים של יישובי מטה אשר וקהילת נחל עוז. הסעה ללא עלות תצא מהקיבוץ, במידה וירשמו יותר מ-20 אנשים. ניתן להירשם להסעה דרך הלינק שמופיע במקומי/פייסבוק/וואצאפ

ההרשמה עד יום ג', 18/02 ב12:00 בצהריים

מנוי מסובסד להצגות ילדים במתנ"ס נעמן

מי זה דופק בדלת?	הלל – תיאטרון אורנה פורת	הברבור הקסום
יום רביעי 19.2	יום רביעי 19.3	יום רביעי 2.4

ההצגות יתקיימו במתנ"ס נעמן בשעה 16:30
60 ש"ח עבור 3 הצגות לגילאי 3-7. החיוב דרך התקציב.
הרשמה בלינק שנשלח במקומי/פייסבוק/וואצאפ

המחנה הדמוקרטי / אמציה

חברים יקרים בעין המפרץ,
המחנה הדמוקרטי, שהתאחד משתי מפלגות – מרצ והעבודה – זקוק מאוד לכל אחד מכם שיירשם למפלגה החדשה בראשות יאיר גולן. למפלגה החדשה אין קופת חיסכון, והחמצן לפעילות מגיע רק מהרשמת חברים. התשלום מצחיק – רק 55 ₪, אבל אם כל המזדהים עם יאיר גולן יירשמו התוצאה תחזק את פעילות המפלגה. למי שלא תרם עדיין ולא יודע איך מבצעים פעולה זו – נא לפנות לאמציה, מיכאל ואל מוכה, שבשמחה יעזרו לכם לממש פעולה חשובה זו.

ולא נשכח לרגע את החטופים הכלואים בתנאים קשים בעזה.